בס"ד

ועד עולמי למען קדושת בית הכנסת ואמירת אמן

ארגון בני תורה מאמצים לתקן ולבסס לרומם ולנשאות קדושת בתי כנסיות ובתי מדרשות ולהחזיר עטרת אמירת אמן ליושנה — הכל לשם מצוה בלבד

PROJECT SHUL Lakewood (201) 901-8944

WORLD SOCIETY FOR THE SANCTITY OF THE SYNAGOGUE
1274 - 49th St. Suite 11 Brooklyn N.Y. 11219 Tel. (718) 436-1180

ארגאניזאציע פון בני תורה צו פארעכטן, גרונד־פעסטיגן און דערהויבן די הייליגקייט פון שולן און בתי מדרשים, און צוריק צו שטעלן די מצוה פון ענטפערן אמן עס זאל זיין כדת וכדין — אלעס נאר לשם מצוה

די ארגאניזאציע באשטייט פון:
רבנים, ראשי ישיבה, און תלמידי חכמים עוסקים בתורה.

דער ציל פון די ארגאניזאציע איז:

צו פארעכטן און פארשטארקן די יסודות פון "קדושת בית הכנסת ובית המדרש". מיר לעבן היינט אין א צייט פון "עקבתא דמשיחא", ווען פארשידענע צרות טרעפן ל"ע דעם כלל ישראל איבעראל. אפטע צרות וועלכע טרעפן אויך אהן גאר פיצלעך קינדער, וואס ווערן אנגעשטעקט פון קראנקהייטן און אנדערע צרות. עס קומט ליידער אויף אזא גרויסן פארנעם וואס איז נאך נישט געווען ביז היינט. לויט די מיינונג פון חז"ל אין די מדרשים קומען זיי אלע ווי א רעזולטאט פון דעם זלזול אין קדושת בית המדרש, און פון דער נאכלעסיגקייט פון ענטפערן "אמן יהא שמיה רבא", וואס איז פון אייביג אויף געווען ווי א פאנצער פאר דעם כלל ישראל, און א באשיצער פון אלע שלעכטע אנשיקענישן, וואס האט מבטל געווען די אלע קטרוגים און גזירות רעות נאך בעפאר זיי זיינען געקומען אויף דער וועלט.

וואס עס ווערט געטאן

די ארגאניזאציע האט אנגעפאנגען מיט א שטארקן קאמפיין אויפצווואכן דעם כלל, און דערמאנען דאס פארגעסענע. מיט א קול פון "עורו ישנים מתרדמתכם" (וועקט אייך פון שלאף איר שלאפענדע מענטשן) האבן מיר געשאלט און גערופן דעם ציבור, שטייט אויף און טוט פאר דעם באשעפער באצייטענס, אנצושטילן דעם מקטרג און מבטל צו זיין אלע שלעכטע גזירות פון די שונאי ישראל, דורך די אינציגע עצה וואס איז אונז פארבליבן אין גלות, וואס איז די תפלה און דאס ענטפערן אמן, ווי אויך דאס שטיין מיט יראת הכבוד און שווייגן בשעת דעם דאווענען, בפרט ווען מען זאגט קדיש, הויכ'ע שמונה עשרה און קריאת התורה. אין דעם זכות וועט דער באשעפער אוועק נעמען דעם מלאך המות, און וועט משפיע זיין נאר גוטס פאר דאס אידישע פאלק, אזוי ווי ער האט אונז אנגעזאגט דורך זיינע הייליגע נביאים, ווי עס איז געברענגט אין זוה"ק און אין די מדרשים.

וויאזוי ווערט די ארבעט געטאן

עס זיינען שוין אפגעדרוקט געווארן בערך 100,000 עקזאמפלארן פון געם קונטרס "מקדש מעט", און צושפרייט געווארן אין די גאנצע וועלט, אויף יעדן ארט וואו עס קומט אהן דער "דבר ה'". עס איז בעזהי"ת געמאכט געווארן א שטארקע התעוררות אין די אלע ערטער, און עס האט זיך ארויסגעוויזן אז דאס אידישע פאלק איז באמת הייליג, און ווי נאר מען דערמאנט זיי און מען קלערט זיי אויף מיט א פארשטענדליכן אופן, איז עס פאר זיי גענוג אויף צו וועקן דאס פינטעלע פון דעם הייליגן פייער וואס טליעט ביי זיי טיף אין הארץ. אידן זיינען נתעורר געווארן צו שטיין אויף דער וואך, און היטן אויף זיך, אויף די משפחה, אויף די שכנים און פריינד, צו היטן אלעס וואס עס שטייט געשריבן אין יענעם קונטרס. אויך רבנים און ראשי ישיבה זיינען נתעורר געווארן אפצוהיטן זייערע בני הקהילה, זייערע תלמידי הישיבה, דורך שטעלן היטער וועלכע זאלן כסדר דערמאנען אז מען טאר נישט רעדן בשעת תפילה וקריאת התורה.

וואס מען האט שוין אויפגעטאן

עס לאזט זיך גארנישט גליבן די גרויסע איבערקערעניש וואס עס איז געמאכט געווארן א דאנק אט די התעוררות. גאס אפגעהיטענקייט אין דעם ענין איז ב"ה פארבעסערט געווארן אומצאליגע מאל מער ווי מען האט זיכער געראכטן. דא ווילן מיר אנצייכענען נאר עטליכע ביישפילן פון וואס עס איז אונז באקאנט געווארן דורך אונזערע חשוב'ע עסקנים וועלכע ארבייטן בכל תפוצות ישראל.

1. רבנים וועלכע האבן זיך יארן לאנג געפלאגט, וועלענדיק איינפירן אין זייערע בתי מדרשים דאס שטילשווייגן בשעת התפלה, און ערוועקן דעם באוואוסטזיין ביי איד" איבער די הייליגקייט פון ביהכ"נ וביהמ"ד, איבער די גרויסקייט פון דאווענען און פון ענטפערן אמן — האבן זיך געפלאגט און מיד געווארן פון זוכן אין צענדליגער ספרים צו געפונען די צוגעפאסטע מאמרי חז"ל אדער מאמרים פון ספה"ק אויף דעם ענין. איצט, מיט'ן ערשיינען פון דעם קונטרס "מקדש מעט" האבן זיי געפונען פאר זיך א גאנצן אוצר, וואס ענטהאלט אין זיך אלעס וואס שייך צו דעם ענין. אנהויבענדיק פון די פסוקים ביז צו דעם לעצטן ספר פון דעם היינטיקן דור. אלעס איז מסודר מיט א גענויעם סדר, און עס איז לייכט צו געפינען יעדער זאך. אין נישט מער ווי עטליכע מינוטן קען מען א דורך בליקן דעם גאנצן ענין, און האבן גענוג חומר לדרוש.

2. פארהאנען רבנים וועלכע באנוצן זיך מיט דעם ספר ביים פאוקוקן זיך די דרשות פאר קריאת התורה, אדער פון אנדערע זמני התעוררות, ווי: שלש סעודות, פאר תקיעת שופר, שבת תשובה און כל נדרי.

3. אויך זיינען פארהאנען רבנים וועלכע לערנען אין דעם קונטרס א שיעור ברבים פאר בעלי בתים (פאר דער באקוועמליכקייט פון עלטערע אידן איז עס געדרוקט געווארן מיט גרויסע און קלארע אותיות, עס זאל זיין לייכט צום לייענען).

4. מלמדים באנוצן זיך מיט דעם צו ערוועקן דעם ענין ביי תינוקות של בית רבן. אט די מלמדים האבן די חז"ל פארגליכנט צו די שטערן פון הימל, דערמיט וואס זיי זיינען מזכה את הרבים, און ברענגען די קינדער לחיי העולם הבא. אלע מצוות וואס די קינדער טוען אין די שפעטערע יארן ווערט

מגידים דרשנים און רבנים

ביי זיי איז שוין דער כח ההשפעה פיל גרעסער, און ממילא אויך דער צאל פון די זכותים. א רב אדער א דיין וכדומה האט א כח צוזאמען צו רופן עטליכע מנהלים וראשי מוסדות און זיי אלע צוזאמען מעורר זיין, אז זיי זאלן מעורר זיין די מלמדים מחנך צו זיין די תלמידים. קומט אויס אז דאס וואס דער מלמד פארדינט פון זיין קלאס, און דער מנהל פארדינט פון זיין ישיבה, פארדינט דער רב און מגיד מיט איינמאל פון עטליכע מוסדות.

א נשיא פון מוסדות

וואס אונטער זיין השפעה ליגן מערערע מוסדות, ער קען נישט נאר בעטן נאר אויך פארלאנגען, און די השפעה איז דעריבער פיל שטארקער און ווירקזאמער. א נשיא פון מוסדות קען פון צייט צו צייט זעהן צו מאכן תיקונים אין דעם ענין. ווען ער וויל מיט אן אמת קען ער מיט איין התלהבות'דיגע דרשה פון נישט מער ווי א האלבע שעה, מאכן ממש אן איבערקערעניש אויף דעם געביט, און זוכה זיין צו אויפלעבן אין זיינע מוסדות דאס ענטפערן אמן, און יהא שמיה רבא בכוונה שלימה, ווי אויך דאס נזהר זיין בקדושת המקום, מקדש מעט, און דורכדעם אנזאמלען פאר זיך זכותים אהן א שיעור.

און פון דער צווייטער זייט, אבער, האבן דאך שוין די חז"ל געזאגט אז ווער עס האט די מעגליכקייט מוחה צו זיין און טוט דאס נישט, ווערט ער געשטראפט אויף די עבירה וואס דער עבריין האט עובר געווען. קומט אויס אז אויב א מלמד, א מנהל, א רב וכו' איז נישט מעורר, און נישט מוחה אויף דעם זלזול פון קדושת בתי כנסיות ובתי מדרשות, אדער אויף דער גלייכגילטיקייט פון ענטפערן אמן שלא כדין ושלא בכונה, קען ער נאך חלילה נענש ווערן פאר א ביליאן אמנים און נאך מער, רחמנא לשיזבן.

חוץ דאס נענש ווערן פאר ביטול אמנים, און פאר זלזול בית המדרש, וועלן זיי אויך חלילה נענש ווערן פאר דעם וואס דאס נישט ענטפערן אמן כדין ברענגט מיט זיך ל"ע פארשידענע קרענקען, און כל מיני פורעניות פאר קליינע קינדער יאר יערליך, ווי אויך וואס אזויפיל יונגע מענטשן ווערן רח"ל אוועק געריסן, וואס דאס אלעס וואלט פארמיטן געווארן ווען וואס מער אידן וואלטן געענטפערט ווי געהעריג אמן און יהא שמיה רבא.

און איצט ווילן מיר זיך ווענדן צו אייך מלמדים, מנהלים, ראשי ישיבות, רבנים, אדמורי"ם, נשיאי מוסדות: עס איז דאך קלאר ווי די זון אז אין אייערע הענט ליגט דאס שליסל צו דערהויבן און פארשטארקן דאס ענין פון ענטפערן אמן, און יהא שמיה רבא, ווי אויך דאס הייליג און פארכטיג האלטן דעם בית המדרש, און נישט פארשוועכן עס מיט דיבורים של חול און נאך ערגערס. אויב נישט די גאנצע השפעה איז עכ"פ די העלפט אדער א דריטל ליגט זיכער ביי אייך. איז אויב אזוי ווי שעמען מיר זיך נישט פאר זיך אליין וואס אזא זאך וואס קאסט נישט קיין געלט, נישט קיין באזונדערע טירחה, נישטא קיין שום צד נגיעה א קעגן דעם, נישטא ווער עס זאל שטערן פון מעורר צו זיין אויף אזא זאך (וואס איז פון די זעלטענע יסודי הדת אין דעם פאל), אויך איז דער פועל יוצא דערפון אזוי גרויס, אז עס איז מבטל אזויפיל גזירות רעות, עס באזייטיקט אלע מקטריגים, עס ברענגט אויף די מעוררים אומצאליגע זכותים, און איז משפיע בני חיי און מזוני רוויחי בעוה"ז, חוץ וואס עס איז קרן קיימת לו לעולם הבא, ווען דער שכר פון מזכי הרבים איז זעער גרויס, און זיי זיצן צווישן די צדיקים מיט קרוינען אויף די קעפ און זענען נהנה מזיו השכינה, אהן קיין הפסק כלל וכלל.

איז וויאזוי קען מען שווייגן און נישט טאן די ריכטיקע התעוררות וואס פארלאנגט זיך. וואס אויב שווייגט איר אין אזא צייט, ווען איר וועט אדורכקומען בעולם העליון לאחר מאה ועשרים שנה, און איר וועט זעהן מיט די אייגענע אויגן ווי גרויס עס איז דער שכר פון יענע מלמדים וועלכע האבן יא מעורר געווען אויף דעם ענין פון עניית אמן, וועלכע זיצן צווישן די צדיקים און קדושים, און זענען זאט פון נחת ותענוג רוחני עד אין שיעור וערך, וואס איז פשוט אוממעגליך צו שילדערן מיט ווערטער (ווי די חז"ל זאגן "יפה שעה אחת קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה") און איר וועט עס דאן זען טאג נאך טאג אויף אייביג, וויאזוי וועט איר פילן? וועט איר נישט צופלאצט ווערן, זעענדיק צו וואס איר האט געקענט גרייכן, מיט אזא קליינע יגיעה?

דאס זעלבע איז געזאגט לגבי די רבנים און אנדערע בעלי השפעה בישראל, ווען זיי וועלן ארויף קומען בעולם האמת און וועלן זיך זען מיט טויזענט מדריגות נידריגער ווי אנדערע רבנים, אפילו קלענערע למדנים ווי זיי, נאר אזעלכע וואס זיינען געשטאנען אויף דער וואך און מעורר געווען זייערע נאכפאלגער צו ענטפערן אמן יהש"ר וכו'. אט די רבנים וואס אויף דעם עולם השקר והשפל זיינען זיי דערנידעריגט מאראליש, מאטעריעל, און זעליש, ווייל זיי זיינען מוחה אויף פרצות בחומת הדת און זאגן נישט "שלום עלי נפשי", אט די זעלבע רבנים וועלן בעלמא דקשוט פארנעמען די שענסטע ערטער אין גן עדן, אלס שכר פאר זייער שטענדיקער זארגן פאר כבוד שמים, אוועק לייגענדיק אלע זייערע פריוואטע הצטרכות'ן אין דער זייט, און מורא האבנדיג די גאנצע צייט טאמער האבן זיי נאך נישט יוצא געווען כלפי שמיא מיט די מצוה פון תוכחה.

אבער נישט נאר וועט דער צער גרויס זיין פון זען יענעמס גרויסקייט א קעגן די אייגענע שפלות, נאר מען וועט זיי אויך מצער זיין מיט עונשים מרים ל"ע, אויף די עבירות פון די אומוויסענדע מענטשן, וועמען זיי האבן געקענט און געדארפט מעורר זיין, און אויך פאר די צרות און יסורים וואס זיי האבן געברענגט אויף מענטשן מיט זייער שטילשווייגן פון תוכחה און התעוררות, בפרט די צרות וואס האבן אנגעטראפן די קליינע קינדער "שלא טעמו טעם חטא", וואס בלתי שום ספק אז א סך פון די גזירות וואלטן נמתק געווארן ווען אידן וואלטן געענטפערט אמן און יהש"ר ווי עס באדארף צו זיין, ווען די מלמדים ומורי דרך וואלטן עס זיי אויפגעקלערט ווי געהעריג. ווייל מיר גלויבן, זייענדיק מאמינים בני מאמינים, אין די רייד פון חז"ל, וועלכע האבן אונז דאס אלעס געזאגט. (עיין בספר מקדש מעט באריכות).

ע"כ רופן מיר צו אייך: קומו נא, התעוררו נא, וועקט אייך אויף כל זמן עס איז צייט, און פארנאכלעסיקט נישט די מינוט, ווען איר קענט נאך אויפטאן למען כבוד ה' ועמו, און זייט אייך מתגבר און מתלבש מיט די מצוות תוכחה, און התעוררות, דערמיט וואס איר וועט אריינברענגען וואס מער אידן תחת כנפי מצוות עניית אמן כהלכה.

ובזכות די מצוה פון ענטפערן אמן, יהא שמי' רבא, און פון האלטן הייליג די קדושת בתי מקדש מעט, וועלן מיר זוכה זיין בקרוב ממש צו ביאת גואל צדק, ובנין בית המקדש, אמן.

ועד עולמי למען קדושת בית הכנסת ואמירת אמן

פאר מלמדים

אט לאמיר נעמען אביישפיל און זעען ווי ווייט עס איז די מעגליכקייט פון א מלמד זיך איינצוקויפן זכותים, אין צאל פון מליאנען ממש, אהנע באזונדערע אנשטרענגונג.

מלמד:

א מלמד וועלכער לערנט מיט תלמידים, און ביים אנפאנג שיעור גיט ער זיך אפ א פערטל שעה (15 מינוטן) מיט פארשטיין געבן די תלמידים די גרויסע מעלה פון ענטפערן אמן, און יהא שמיה רבא, ביז אז מען איז זוכה דורכדעם צו עושר, בנים, און כבוד, חוץ וואס דער גאנצער קרן איז אוועק געלייגט אומבארירט לעולם הבא, און דורכדעם איז מען מקרב די גאולה, און אזוי נאך און נאך (ווי עס איז אלעס קלאר אראפ געברענגט אין דעם קונטרס "מקדש מעט"), דורכדעם ווערן די תלמידים נתעורר, און זיינען מקבל אויף זיך מקיים צו זיין אלעס וואס ער זאגט. געווינליך זיצן ביי א מלמד לכה"פ צוואנציג קינדער, וואס טוישן זיך יעדעס יאר. ד.ה. אז א שטענדיקער מלמד, מיט אן אנהאלט פון 30 יאר ביי דעם "דזשאב" (וואס דאס איז דער דורכשניטליכער חשבון יארן פאר א מלמד), גייען דורך איהם א דורך 600 קינדער. איז אפילו מיר זאלן אננעמען אז ביי הונדערט קינדער האלט זיך נישט דאס התעוררות, בלייבט דאך איבער 500. ווי מיר ווייסן ענטפערט דער מענטש 90 מאל אמן יעדן טאג, ד.ה. אז דורך דעם גאנצן יאר (365 טאג) ענטפערט א מענטש 32,850 אמנים. ווען מיר זאלן דאס טאפלען אין 500 (לויטן צאל פון די תלמידים וואס דאס התעוררות האט ביי זיי אויפגעטאן) וועלן מיר גרייכן צו 16,425,000 (16 מיליאן און 425 טויזענט) אמנים אין איין יאר. איצט דארפן מיר טאפלען אט דעם סכום אין 60, (לויט דעם דורכשניט פון 10 יאר אלט ביז 70) וועלן מיר אנקומען צום ריזיקן ציפער פון 985,500,000 (985 מיליאן מיט 500 טויזענט) וואס איז קרוב צו א ביליאן. אויב האט רער מלמד מער ווי 20 תלמידים דאן איז דער חשבון פיל מער, און גרייכט איבער א ביליאן. אויף דעם אלעם באקומט דער מלמד שכר, ווייל דאס ווערט גערעכנט אלס זיינע תוצאות, ווי עס איז מבואר אין חז"ל.

און דער חשבון איז נאכנישט פארטיג. ווייל פון 600 תלמידים, קומט דאך אויס לויט'ן חשבון אז עס וואקסן ארויס לכה"פ 120-100 מלמדים, אדער ראשי ישיבה ורבנים, און זיי וועלן דאך ממשיך זיין דעם זעלבן התעוררות צו זייערע תלמידים (ווי עס איז דער טבע אז מיט וואס א מענטש האט זיך איינגעוואוינט אין דער יוגענד, און האט אין זיך אריינגעזאפט, דאס וועט ער ווייטער פראוון צו לערנען מיט אנדערע און אויך זיי באאיינפלוסן) קומט אויס אז אין דעם צווייטן דור האט ער שוין אויף זיין רעכענונג לכה"פ הונדערט ביליאן מצוות פון ענטפערן אמן. דערצו זיינען אויך די מצוות פון יהא שמיה רבא, פון שווייגן בשעת התפלה א.א.וו. און אין דעם דריטן דור האט ער שון 10 טריליאן זכותים, ווייל אלעס גייט אויף זיין חשבון, ווי עס שטייט אזוי בפירוש אין הייליגן ספר "חובת הלבבות", אז אלעס וואס עס קומט אויס פון א מענטשענס השפעה, ווערט פארערכנט פאר איהם לזכותו, עד סוף כל הדורות.

קומט אויס אז א מענטש וועלכער איז אוועק מיט נישט מער ווי הונדערט יאר צוריק, און עס ציען זיך פון איהם און פון זיין השפעה היינט שוין פינף דורות, ווערן אין הימל פארערכנט לזכותו היינט טויזענט טריליאן מצוות, און יעדעס יאר ווערט דאס פארטאפעלט הונדערט מאל אזויפיל. און אויב וועט אימיצער פרעגן וויאזוי איז דער מלמד פארזיכערט אז עס וועט האבן א המשך, און אז פון זיינע תלמידים וועלן ארויסקומען אנדערע תלמידים, און אלע וועלן מעורר זיין אויף דעם ענין. אויף דעם איז דער תירוץ פשוט. מיר האבן א כלל אז אויב איינער האט געטראכט צו טאן א מצוה און ער האט עס נישט געקענט באוויזן מחמת אונס, ווערט עס אין הימל פארערכענט ווי ער וואלט עס געטאן בפועל. דאס זעלבע איז אויך בנוגע דעם ענין (ווי עס ווערט ברייט ארום גערשמועסט אין די ספרים הק' חובת הלבבות, ראשית חכמה, שבט מוסר, און שערי תשובה פון רבינו יונה).

און אט די אלע טויזענט טריליאן זכויות זיינען נאר פאר ענטפערן אמן. און ווי געזאגט אויבן קומען דאך צו אויך די זכותים פאר יהא שמיה רבא, פאר שתיקה בשעת התפלה, פאר אפהיטן די קדושת ביהכ"נ וביהמ"ד און נאך. אויך האבן מיר א כלל אין די גמרא (חגיגה, לויט ווי די מפרשים טייטשן עס אויס דארט) אז ווער עס איז נזהר ווי עס באדארף צו זיין, נעמט צו די זכותים פון אנדערע וועלכע זיינען נישט נזהר, קומט אויס אז עס קומען צו נאך אומצאליגע זכותים. דאס זעלבע איז אויך דער ענין וואס שטייט אין ספר "אבן שלמה" פון דעם גר"א, אז ווען איינער איז מוכיח א צווייטן, און יענער איז נישט מקבל, באקומט דער מוכיח שכר גלייך ווי יענער וואלט באקומען ווען ער וואלט איהם יא געפאלגט.

אויך קען מען צולייגן אז יעדער תלמיד וועט דאך אי"ה אויפשטעלן א משפחה, און יעדע משפחה באשטייט בדרך כלל פון 3 זין לכה"פ, קומט אויס אז פון די 600 תלמידים קומען צו נאך 1800 נפשות, וואס וועלן שפעטער אויך מעמיד זיין משפחות, אזוי אז די זכותים און מצוות פארמערן זיך עד אין שיעור פאר דעם מלמד, חוץ די אנדערע מצוות וואס ער געניסט בזכותם.

לערערין (טיטשער)

דאס אלעס געזאגטע ביז אהער, גייט אויך אהן ביי לערערינס אין די סקולס. אויך אויף זיי ליגט דער חוב מדריך צו זיין די טעכטער צו דעם אלעם, סיי זיי זאלן אליין נזהר זיין, און סיי זיי זאלן אויפציען שפעטער די קינדער צו דעם.

ראשי ישיבות

אויך אויף זיי איז א פליכט מעורר צו זיין די תלמידים אויף די גרויסקייט פון ענטפערן אמן. ווען זיי וועלן דאס טאן שטייט פאר זיי פאר דער זכות פון ביליאנען אמנים, ווי מיר האבן אויסגערכענט אויבן.

מנהלים

וועמען עס רירט אהן אין הארץ די יראה פון רבש"ע, און ווייסן פון דעם גרויסן שכר וואס איז גרייט פאר מעוררים, אויף זיי ליגט א הייליקער פליכט צו רעדן צו די מלמדים, און זיי ערמוטיקן צו טאן אין דער זאך, און מעורר צו זיין זייערע תלמידים צום ענין פון ענטפערן אמן כדין. דער מנהל דורך זיין רעדן פארדינט פיל פאכיג מער זכותים ווי די מלמדים. דער חשבון איז זעהר פשוט. יעדער מנהל האט אונטער זיך לכה"פ 10 מלמדים, פון וועלכע 9 האבן שוין תלמידים צו וועמען מען קען רעדן איבער דעם ענין פון ענטפערן אמן. ווען דער מנהל איז מעורר אלע מלמדים, ווערט גערעכנט צו זיין זכות אלע אמנים וואס קומען בזכות דער התעוררות פון די מלמדים צו זייערע תלמידים. לויט ווי מיר האבן אויבן געברענגט, אז א מענטש ענטפערט 90 מאל אמן א טאג, ווען מיר טאפלען דאס אין 20 יונגלעך פאר א כיתה, איז עס 1800 אמנים א טאג, ווען מיר זאלן עס טאפלען אין 9 כיתות, איז עס 16,200 אמנים בלויז אין איין טאג. איצט לאמיר עס טאפלען אין 365 טעג א יאר, איז דער חשבון 5,913,000 (5 מיליאן מיט 913 טויזענט) ד.ה. קרוב צו 6 מיליאן אין בלויז איין יאר, און דאס איז פאר בלויז איינמאל מעורר זיין די מלמדים...

פאררעכנט אויפ'ן חשבון פון די מלמדים ולזכותם. עס זיינען ב"ה פארהאנען מלמדים וועלכע לערנען מיט די קינדער יעדן טאג א האלבע שעה פאר'ן לערנען אין דעם קונטרס, און זיי זעען ב"ה גוטע פרוכט פון די ארבעט. (לתועלת פון די קינדער איז עס איצט געדרוקט געווארן מיט גרויסע אותיות, לויט א פארלאנג פון א מלמד, וועלכער האט געלערנט מיט די קינדער אין דעם ספר, און האט געשיקט א שיינעם בכום "מעות קדימה" בכדי עס צו דרוקן מיט פארגרעסערטע אותיות, לתועלת הרבים, בפרט פון די הייליקע אידישע קינדער). פאר אט די מלמדים איז צוגעגרייט א מתן שכר אהן א שיעור וערך.

5. די מנהלים פון מוסדות התורה זיינען מעורר די מלמדים צו לערנען אין דעם ספר. דערמיט זיינען אויך זיי פאררעכנט בכלל מזכי הרבים.

6. ראשי ישיבות לערנען עס מיט די עלטערע תלמידים, און דערווארעמען זייערע הערצער דורך דעם צום הייליגן באשעפער אין הימל. די תלמידים וועלכע לערנען און הערן זיך צו, דערקענט מען אויף זייערע פנים'ער א געוואלדיגער השתנות לטובה, און ווער עס זעהט זיי קען מעיד זיין אז דאס זיינען "זרע ברך ה'".

7. בחורים און ישיבה לייט זיינען קובע שיעורים איינער מיט דעם אנדערן, צו לערנען אין דעם א יעדן טאג. זיי פילן דורך דעם א געוואלדיגן שנוי צו דעם גאנצן צוגאנג צו דער זאך. דעריבער זיינען טאקע דא אנדערע וועלכע זיינען מדקדק צו לערנען דאס ספר דייקא פאר'ן דאווענען, ווייל נאך דעם דאווענט זיך אינגאנצן אנדערש. מיט מער טעם און מיט מער התלהבות.

8. עלטערן פון קינדער באנוצן זיך מיט דעם אויסצולערנען זייערע קינדער די מעטאדן פון מלחמת היצר, וויאזוי אים בייצוקומען ווען ער וויל שטערן פון דאווענען בכונה, און וויל מכשיל זיין מיט רעדן בשעת התפלה וקריאת התורה. זיי ערקלערן די קינדער, דורכ'ן ספר, די גרויסקייט פון ענטפערן אמן, און זעען ב"ה נחת פון די ארבעט.

9. מגידים און דרשנים און אלע בעלי מוסר, ווייזן ארויס גרויס פרייד און פארגעניגן, דערמיט וואס דא אין דעם ספר ליגט פאר זיי גרייט אלעס וואס זיי דארפן וויסן און זאגן בשייכות צו דעם ענין.

10. בעלי בתים זיינען מעיין אין דעם ספר אין בית המדרש, אין זייער פרייער צייט, אדערביים לייענען בין גברא לגברא.

די אומגעהויער גרויסע הצלחה

די פילע בריוו מיט מאראלישע שטיצע וועלכע גרייכן דעם ועד טאג טעגליך, פון אלע עקן וועלט, זיינען די בעסטע עדות אויף די גרויסע הצלחה וואס דער קונטרס האט ב"ה געהאט. דערצו זאגט אויך פיל דער פאקט וואס מיר טרעטן איצט אריין אין דרוקן די צווייטע הונדערט־טויזנט עקזאמפלארן, ווייל די ערשטע זיינען שוין צוכאפט געווארן. דער אויפשיין פון הצלחה וואס דער קונטרס האט צו איר זוכה געווען, גיט אריין אין אונז א געפיל פון חיזוק, און באווייזט אז אין הימעל איז מען ב"ה צופרידן פון אונזער ארבייט לזכות את הרבים. אויך איז עס א גרויסער חיזוק פאר אונזערע עסקנים, וועלכע קענען טיילמאל נישט נאכקומען דעם פארלאנג פון דעם ציבור, ביז אז אפילו נאך 18 שעה ארבעט נאכאנאנד קענען זיי נישט באווייזן צו צושטעלן גענוג ספרים ווי עס ווערט פון זיי געבעטן.

דער סוד פון די הצלחה

נאך אריינטראכטן און געמיינזאמע שמועסן פון די חברי הועד, צו דערגיין וואס עס איז באמת דער סוד פון אט די הצלחה, זיינען מיר געקומען צו דער מסקנה אז דאס אלעס איז צוליב איין איינציגע סיבה. די סיבה איז דאס וואס די גאנצע ארבעט, פון אנפאנג שרייבן ביז צום ענדע פון דרוקן און פארשפרייטן, איז געטאן געווארן לשם שמים, אהן קיין שום פניה, נאר כדי "לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו". קיין איין איינציגער פון די עסקנים איז נישט נהנה פון דעם קיין שוה פרוטה, נאר די אלע פילע עסקנים טוען די ארבעט לשמה, אוועק געבענדיק פארמעגנס, צייט, ארבעט און פלאג, עסן און שלאף, נישט נאר געציילטע מאל, נאר כסדר.

דאס איז די סיבה פארוואס עס ווערן נישט דערמאנט דא קיינע נעמען. אונזער ציל איז אז די ארבעט זאל געטאן ווערן לשמה, ווייל אזוי איז מען פארזיכערט דאס די זאך זאל מאכן א רושם לטובה אין הארץ פון די לערנערס, ווי די חז"ל דרש'נען אין מסכת בבא מציעא ביי די מעשה פון רבי חייא וועלכער האט געטאן פעולות אז די תורה זאל נישט פארגעסן ווערן פון אידן.

די הצלחה וואס איז איבער די טבע

אין די לעצטע חדשים (אב־אלול) פון יאר תשמ"ח איז דאס ספר געדרוקט געווארן אין 4 אויפלאגעס, אין צוויי באזונדערע וועלט־עקן. אין חוץ לארץ איז עס געדרוקט געווארן (פאר דער באקוועמליכקייט פון זקנים און קינדער) אין דער גרויס פון 10 ⊗ 9 א סך הכל פון 5000 עקזאמפלארן. אין ארץ ישראל איז עס צוגעדרוקט געווארן צום "תהלים השלם" א סך הכל פון 2000 ספרים. אויך איז געדרוקט געווארן דער קונטרס אין א קליינעם טאש־פארמאט (פאקעט סייז), אין דער גרויס פון 4.5 ⊗ 3 א סך הכל פון 5000 עקזאמפלארן, און איז צוטיילט געווארן בחנם פטא בני ישיבות און בני כולל.

אין סך הכל זיינען אין יענע צוויי חדשים אפגעדרוקט געווארן אין 4 באזונדערע אויסגאבעס 16,000 ספרים עקזאמפלארן.

צו אונזערע חשוב'ע לייענער

ווי איר זעט פון דעם אלעם געשריבענעם ביז אהער, גייט אהן א פראדוקטיווע ארבעט מזכה צו זיין אידן מיט ענטפערן אמן כהלכה, מיט האלטן הויך די קדושה פון בתי כנסיות ובתי מדרשות וכו'. דאס אלעס ווערט אבער געטאן אונטער שרעקליכע אומשטענדן. פרייוויליגע עסקנים זיינען מסדר טויזנטער שווערע פעק פון ספרים שטייענדיק געבויגן לאנגע שעה'ן, הויבן אויף אט די שווערע פעק, און שלעפן זיי אין די גרעסטע היצן, און אין שווערע קעלטן. נישט האבענדיג קיין געלט צו דינגען ברייווח'דיגע און באקוועמע לאקאלן ווערט די ארבעט געטאן אין טיפע נישט־אויסגעפארטיגטע קעלערן, וועמענס לופט איז פארדעמפט, די ווענט זיינען פייכט און פון דאך פאלן שטיקער ליים און שמוץ כסדר. די ליכט איז קוים קוים, און נישט איינמאל שטויסט מען זיך אהן אין פארשידענע קריכענדיגע באשעפענישן. פונדעסטוועגן טוען די עסקנים די ארבעט בשמחה, וויסענדיג אז זיי טוען א גרויסע מצוה, פון זכוי הרבים, און "לפום צערא אגרא", וואס גרעסער דער צער אלס גרעסער איז דער שכר. די עסקנים שעפן חיזוק פון די טויזנטער דערמוטיגונגס בריוו וואס זיי באקומען פון אלע רבנים און ראשי ישיבות איבער דער גאנצער וועלט, וועלכע דערציילן ווי זיי זוכן די ספרים ווי מיט ליכט, און ווי די ספרים מאכן אויף זיי א רושם. דאס איז פאר די וואלונטירן ווערט מער ווי כל הון דעלמא.

דעריבער זיינען מיר מכריז און מודיע ברבים, אז יעדער וואס קוקט אריין אין דעם ספר, פאר זיין אייגענעם געברויך אדער פאר צורך הרבים, און פילט אז ער וואלט געקענט נוצן איינס אדער מערערע פון די ספרים (פאר אנדערע), זאל ביטע שיקן צו אונז א פארלאנג (לויט די אונטן־אנגעגעבענער אדרעס) און אנצייכענען וויפיל עקזאמפלארן ער דארף. מיר וועלן עס איהם שיקן בלי נדר בסבר פנים יפות, אהן קיין באצאלונג, נאר כדי ער זאל קענען מקיים זיין ללמוד וללמד לשמור ולעשות.

מיט כבוד און ברכה

ועד הפועל העולמי להרמת קדושת בית הכנסת ואמירת אמן

— — —
42/5/51
— — —